

The protection of scientific data is a strategic issue.

Infrastructure deficiencies

Digital equipment needs to be updated, especially in regional scientific institutions.

Future development prospects

- Expanding open science policy
- Deep integration of artificial intelligence in research
- Joining international scientific networks

The article extensively examines the essence, structure, technological foundations and areas of application of digital transformation in scientific research. The analysis showed that the application of digital technologies is a key factor in increasing the efficiency, accuracy and innovation potential of scientific processes. In particular, artificial intelligence, Big Data, cloud technologies and digital laboratories make a real contribution to the methodological development of modern science. Digital reforms carried out in the Azerbaijani scientific system accelerate adaptation to international standards and strengthen the integration of local researchers into the global scientific environment.

Literature

1. Aliyev R. “Digital transformation and development of the information society”. Baku: Elm, 2020.
2. Mammadov Z. “Artificial intelligence and its application in science”. Baku: Education, 2021.
3. Hasanli A. “Cloud technologies and scientific information systems”. Baku: Information, 2019.
4. Huseynova S. “Electronic education and digital research environment”. Baku: ADPU Publishing House, 2022.
5. Ministry of Science and Education of the Republic of Azerbaijan. “Science Policy Digitalization Strategy”, official document, 2023.
6. Gasimov E. “Open science and a new model of scientific communication”. Baku: Science and Innovation, 2022.

DOI 10.70286/ISU-19.11.2025.003

АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ПРОМИСЛОВОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Мірошніченко Микола

здобувач третього навчально-наукового рівня освіти
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Україна

В сучасних умовах розвитку економіки функціонування вітчизняних підприємств промислової галузі є ключовим завданням керівників держави, оскільки відповідна галузь чинить особливий впливає на соціально-економічний стан країни. Саме тому, ґрунтовне дослідження даної галузі відіграє важливу роль у формуванні політики повоєнного відновлення нашої країни. Таким чином,

аналіз динаміки та оцінка ефективності промислової галузі в Україні займає пріоритетне місце в системі наукових досліджень сучасності та обумовлює актуальність подальшого опрацювання відповідної тематики.

Під промисловістю розуміють провідну галузь господарського комплексу держави, основною метою якої є добування та переробку природних багатств [1].

Українська промисловість нараховує близько 20 основних галузей, серед яких наступні:

- чорна та кольорова металургія;
- електроенергетика;
- паливна промисловість;
- газова промисловість;
- хімічна та нафтохімічна промисловість;
- легка промисловість;
- машинобудівна промисловість;
- металообробна промисловість;
- лісова промисловість;
- деревообробна та целюлозно-паперова промисловість;
- промисловість будівельних матеріалів;
- харчова промисловість та ін [2].

Необхідно зазначити, що промислова галузь України є провідною, оскільки у цій галузі сконцентрована приблизно третина основних засобів виробництва зайнятих в економіці. Саме промислова галузь створює понад 30% валової доданої вартості, забезпечує виготовлення близько 40% загальноукраїнського випуску товарів і послуг та 80% експорту [3, с. 107].

За даними Державної служби статистики, у 2020–2023 рр. промислове виробництво в Україні скоротилося на понад 40 %, а у 2022 р. – на рекордні 36,7 % порівняно з довоєнним рівнем. Найбільше падіння зафіксовано у металургії (на 60 %), машинобудуванні (на 45 %), хімічній промисловості (на 42 %). У 2023 р. спостерігалось часткове відновлення, і індекс промислової продукції зріс до 104,3 %, однак цей показник залишається суттєво нижчим за рівень 2021 року.

У 2024 році темпи відновлення прискорилися. Відповідно промислове виробництво зросло на 8,7 %, переробна промисловість — на 12,1 %, що пов'язано з адаптацією підприємств, релокацією виробництв та державною підтримкою критичної інфраструктури[4].

Промисловий комплекс України є важливим системоутворюючим фактором економічного розвитку країни, який сприяє зайнятості населення та підтримці мільйонів робочих місць, виступає одним з основних джерел оплати праці найманих працівників, прибутків підприємців, податкових і валютних надходжень держави.

До початку повномасштабного вторгнення на територію України промисловий комплекс мав потужну матеріально-технічну базу. Внаслідок військових дій на східній території країни, скоротилась потужність переробної

промисловості, частково знищено та пошкоджено значну частину активів таких галузей як чорної металургія, хімічна, машинобудівна промисловість, що в свою чергу призвело до зменшення їхніх часток у структурі промисловості країни.

Через руйнівні зміни в промисловому комплексі, відбулося скорочення промислового виробництва та, як наслідок, зменшилась кількість робочих місць.

Уряду довелося приймати кардинальні рішення щодо продовження роботи останніх в короткостроковому та довгостроковому проміжку часу. За даними інституту економіки та прогнозування з 2022 року на захід України релоковано 800 підприємств, з них 24 % у Львівську область (легка промисловість, металообробка, машинобудування, виробництво комплектуючих), майже 14,5 % у Закарпатську область (легка промисловість, машинобудування, меблева, оброблення деревини), 8,3% у Івано-Франківську область (швейна промисловість, машинобудування, металообробка), 9,8% у Чернівецьку область (легка промисловість, виробництво високовольтного обладнання, модульних будинків, деревообробна галузь), 7,3% у Хмельницьку область (швейна промисловість, машинобудування, виробництво електричного устаткування, СІП панелей), 6,3 % у Тернопільську область, (харчова промисловість, виробництво будівельних матеріалів, холодильного обладнання, металевих виробів) [5;6]

Аналіз сучасного стану промисловості України свідчить про значне скорочення обсягів виробництва, зменшення робочих місць, небезпеку праці, зниження попиту, зростання ціни на сировину, брак обігових коштів, та про те, що галузь опинилась у «логістичній пастці» війни, оскільки порушені ланцюги постачання та морські шляхи експорту. Не дивлячись на негативні тенденції розвитку промислової галузі, аналітики висловлюють оптимістичні очікування в усіх галузях промисловості, оскільки українська економіка поступово адаптується до форс-мажорних умов господарювання та демонструє позитивні зрушення у абсолютній більшості видів господарської діяльності.

Список використаних джерел

1. Дашко І.М. (2020). Аналіз сучасного стану розвитку промислової галузі України. Електронне наукове фахове видання «Ефективні економіка», №3. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/3_2020/88.pdf.
2. Вишня, Т. (2023). Аналіз промисловості України в кризових умовах. Економіка та суспільство, (55). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-46>
3. Сушко М. Ю. (2017). Аналіз сучасного стану розвитку промислової галузі України. Вісник економічної науки України, № 1. С. 93-98. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Venu_2017_1_21..
4. Державна служби статистики України. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/>
5. Міністерство економіки України. (2023, 2 березня). За рік війни в більш безпечні регіони релоковано 800 підприємств. Кабінет Міністрів України. <https://www.kmu.gov.ua/news/za-rik-viiny-v-bilsh-bezpechni-rehiony-relokovano-800-pidpriemstv-tetiana-berezhna>

6. Deyneko, L. (2023, September 27). Stan ta perspektyvy rozvytku pererobnoi promyslovosti Ukrainy. State Institution “Institute for Economics and Forecasting of the National Academy of Sciences of Ukraine”. URL: <https://files.nas.gov.ua/PublicMessages/Documents/0/2023/10/231011160008295-7074.pdf> (дата звернення 11.11.2025).